

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 95 — Rok III

Czwartek, 22 kwietnia 1943 r.

DZIŚ: Sotera, W. Czwartek
JUTRO: Wojciecha, W. Piątek

„Prawda“ o wniosku generała Sikorskiego Co mówi o tym Berlin?

SZTOKHOLM, 21. 4. — Centralny organ rządu sowieckiego „Prawda“ omawia w dłuższym artykule wstępnym nie dający się zaprzeczyć fakt odkrycia masowych grobów polskich oficerów koło Smoleńska oraz złożony w związku z tym wniosek polskiego rządu emigracyjnego w Londynie do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża o zbadanie tej sprawy. „Prawda“ dochodzi przy tym do następującej konkluzji:

„Polacy nie wymyślili nic lepszego, jak zwrócenie się do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża z prośbą o zbadanie tej sprawy, mimo że chodzi tu o zbrodnię niemiecką.“

BERLIN, 21. 4. — W związku z artykułem „Prawdy“ w kołach politycznych stolicy Rzeszy zauważają, że Moskwa powinna być właściwie londyńskim Polakom wdzięczna za to, że zgłosił wniosek do Międzynarodowego Czerwonego Krzyża o zbadanie grobów w Katyniu, a nawet powinna bezwarunkowo go poprzeć, ponieważ tylko w ten sposób Międzynarodowy Czerwony Krzyż będzie mógł ponad wszelką wątpliwość potwierdzić fakt „niemieckiej zbrodni“ w krwawym lesie w Katyniu, jak ją nazywa Moskwa. Poza tym — jak w dalszym ciągu tu podkreślają — kwestia „niemieckiej zbrodni“ ma bardzo kruche podstawy już choćby z tego powodu, że nie ulega przecięz wątpliwości, iż Stalin przed dwoma laty na pytanie generała Sikorskiego, gdzie znajdują się Polacy uprowadzeni przez bolszewików, powinien był oświadczyć, że w tej sprawie należy najlepiej zwrócić się do Niemców.

Nowy kryzys w stosunkach polskiej emigracji z Z. S. R. R.

GENEWA, 21. 4. — Odkrycie nowych grobów w Katyniu, jak tego należało oczekiwać, pociągnęło za sobą nowy kryzys w stosunkach pomiędzy polską emigracją i Związkiem sowieckim. W związku z tym na specjalną uwagę zasługuje artykuł angielskiego dziennika „Economist“, w którym rozwój stosunków polsko-so-

wieckich jest tak przedstawiony, jak to poważnie ocenia się w Londynie.

Stosunki polsko-sowieckie — pisze dziennik londyński — weszły ostatnio ponownie w krytyczną fazę. Zarówno jedna jak i druga strona przystąpiły do ostrej polemiki. W układzie z dnia 24 lipca 1941 r.

rząd sowiecki zgodził się na wypuszczenie obywateli polskich przebywających w Rosji z obozów jeńców wojennych i innych miejsc zamknięcia. Nie udało się jednak usunąć za-pór psychologicznych, jakie stanęły na drodze do porozumienia. W grudniu 1941 r. wypuszczanie obywateli polskich z więzień i obozów jeńców

wojennych odbywało się jeszcze bardzo powoli. W każdym razie władze sowieckie zezwoliły jednak przysłać do Londynu delegatowi polskiego „Funduszu Pomocy“ na udzielenie materialnej pomocy Polakom deportowanym w Rosji, głównie zaś na Syberii, a żyjącym w największej nędzy.

Ostateczny rezultat tej akcji nie spełnił jednak wszystkich nadziei co do zlikwidowania wzajemnego napięcia. W roku 1942 doszło do nowych tarć. Jednym z nich stało się zagadnienie polsko-czeskiej federacji, w której po stronie rosyjskiej upatrywano nie co innego, jak tylko nową próbę utworzenia starego pasa kwarantannowego koło zachodnich granic Związku Sowieckiego. W końcu pod naciskiem sowieckim rokowania polsko-czeskie ostatecznie spełzły na niczym. Następnie postanowiono członków b. armii polskiej w Związku Sowieckim stacjonować na środkowym wschodzie. Istnienie bowiem jakiejś armii zagranicznej na terytorium rosyjskim — oświadcza dalej dziennik — ze zrozumiałych względów stanowiło dla Sowieckich „niedopuszczalne novum“. Polacy ze swej strony woleli również pozwolić się stacjonować w środowisku nie sowieckim.

Dalsze zaostrzenie napięcia wynikało następnie z okazji ustalenia stanu liczebnego obywateli polskich na terenie Związku Sowieckiego. W Rosji żyje około 600.000 do 700.000 Polaków. Wielu spośród nich przebywa jeszcze w więzieniach lub obozach dla internowanych. Położenie ich jest tym cięższe, że władze sowieckie w miarę wzrostu zaostrzenia napięcia polsko-sowieckich zakazują wszelkiej działalności polskiego „Funduszu Pomocy“ na obszarze Związku Sowieckiego.

Zakaz ten dałby się może usprawiedliwić tym, że według oświadczeń sowieckich, jedyna w swoim rodzaju struktura państwa sowieckiego utrudnia byt i działalność zagranicznych organizacji w granicach Związku Sowieckiego i nawet zupełnie ją uniemożliwia. W tym wypadku jednak dołączyła się jeszcze ta okoliczność, że rząd sowiecki podjął równocześnie krok polityczny, który pod względem swej doniosłości znacznie przewyższył właściwy przedmiot sporu.

Mianowicie rząd sowiecki zakomunikował urzędowo organizacji polskich emigrantów w Londynie, że **WSZYSCY OBYWATELE POLSCY NA TERENIE ZWIĄZKU SOWIECKIEGO STALI SIĘ ZA JEDNYM POCIĄgnięciem pióra OBYWATELAMI SOWIECKIMI**. Ze strony polskiej wyciągnięto z tego ten ostateczny wniosek, że Rosja Sowiecka rozstrzygnęła jednostronnie i samowolnie polsko-rosyjskie kwestie sporne.

Po licznych argumentach i wywodach prasowych i sensacyjnym artykule Korruczka na łamach moskiewskiej „Prawdy“ w rezultacie ten ostatni w wprost prowokacyjny sposób został mianowany zastępcą komisarza dla spraw zagranicznych. To stanowiło punkt kulminacyjny całej sprawy, ponieważ tym demonstracyjnym gestem rząd sowiecki wyraźnie przyznał, że nie zamierza zrezygnować ze swych znanych terytorialnych aspiracji, których pozornie rzekł się w roku 1941.

Uczuciem, jakie obecnie da się zaobserwować po stronie polskiej w Londynie, kończy dziennik, jest obawa utraty może więcej niż połowy dawnej Polski na rzecz Związku Sowieckiego, a to w wyniku rzucenia się w odmet wojny z powodu małego Gdańska.

Prasa zagraniczna o odkryciu w Katyniu

KRAKÓW, 21. 4. — Przerażenie z powodu wstrząsającego odkrycia w lesie w Katyniu odzwierciedla się w prasie zagranicznej z każdym nowym wydaniem ze wzrastającą siłą. Podczas kiedy Moskwa wikła się z jednego bezcelnego kłamstwa w drugie, zaplątując się w ten sposób coraz bardziej w sprzeczności, rzucające

na nią samą oskarżenia, zaczyna się najwidoczniej nieco rozluźniać powściągliwe milczenie w anglo-amerykańskim świecie prasowym. Świadczy o tym głos dyplomatycznego korespondenta „Daily Telegraph“, który jako pierwszy oświadcza: „Na temat losu polskich oficerów, trzymany w sowieckich obozach

KURLETTO Adam, kapitan. Odnaleziono kopertę.
GADZISZEWSKI, względnie **GODZISZEWSKI Władysław**, porucznik, ur. 22 czerwca 1895, profesor gimnazjalny, książka stanu służby, znak rozpoznawczy.
ORZEŁ Jerzy, odnaleziono trzy pocztówki.
WRÓBEL M., marka rozpoznawcza, koperta.
BOBER Wojciech, kapitan, odnaleziono dowód osobisty, oraz wizytówkę.
KOWALEWSKI Michał, odnaleziono dowód osobisty.
BANSKOWSKI Roman, odnaleziono pocztówkę.
WETZER Zygmunt Aleksander, odnaleziono pocztówkę.
KORONA Franciszek, odnaleziono koperty, wizytówki.
ZDROCHECKI Roman, marka rozpoznawcza z napisem: Bochnia 1910, koperta i wizytówka.
KISTELSKI Bolesław, porucznik, odnaleziono pocztówkę.
WOJDAT Adolf, odnaleziono książeczkę wkładek P. K. O.
KUCZA Wacław Józef, odnaleziono list, wizytówkę i notes.
BIEŁOGŁÓWEK Roman, kapitan. Odnaleziono pocztówkę.
SIEKIERZYŃSKI Kazimierz, major, odnaleziono dowód osobisty.
DRUHOWICZ Olgierd, major, inżynier elektryk. Odnaleziono dowód Ligii Obrony Przeciwniczej i wizytówkę.
Przy zwłokach pewnego kapitana, którego nazwiska nie udało się dotychczas stwierdzić, odnaleziono notes.
DOMALEWSKI Adam, porucznik, odnaleziono pocztówkę.
DWORAKOWSKI Włodzimierz, podporucznik, ur. 1895 roku. Odnaleziono książeczkę stanu służby.
BERNATOWICZ Franciszek Czesław, kapitan. Odnaleziono pocztówkę.
BURDAJEWICZ Mieczysław, odnaleziono pocztówkę z nazwiskiem nadawcy: M. Burdajewicz, Moschin, Kreis Srem, Mühlenstrasse 20, oraz list.
Przy zwłokach jednego podporucznika odnaleziono dowód osobisty z fotografią oraz wizytówkę z nazwiskiem Hieronim Włostowski, Nowogródek.
Co do dalszych zwłok zachodzi możliwość, że są to szczątki **DROJAWSKIEGO Erazma**, urodzonego 23 stycznia 1906 w Buczaczu. Znalaziono przy nim zaświadczenie szczepienia, karteczkę z nazwiskiem, oraz notes.
WACUL Stefan. Przy zwłokach znaleziono telegram treści następującej: „Stefciu. Napisz nam jak się tobie powodzi. Podpisano Rozyna“.
LACKI Janusz Antoni, ur. 2 grudnia 1902 w Radostowie, poczta Borkowice. Znalaziono zezwolenie na broń, notes oraz list.
BANKOWSKI Roman, znaleziono markę rozpoznawczą z adresem: Wilno miasto 1910, oraz dwa kalendarze kieszonkowe.
CHOLEWICKI lub CHOŁOWIECKI Rudolf, oficer korpusu 5. Znalaziono dwa listy, telegram z Baranowicz podpisany przez żonę, oraz telegram z 2 lutego o treści następującej: „Michalina i dzieci mieszkają u Stefy Olechowskiej, podpisano Wanda“.

Jeńców nie ma żadnych wiadomości. Z tego powodu panuje bardzo wielkie zaniepokojenie“.

ARGENTYNA

W południowej Ameryce jedynie dziennik argentyński zajęły już stanowisko wobec doniesienia niemieckiego w sprawie odkrycia masowych grobów pod Katyniem. „Pampero“ podkreśla, że nie ulega wątpliwości, iż oficerowie Polacy musieli być jeszcze przed swoim zamordowaniem torturowani, ponieważ nie tylko znaleziono skrupowane zwłoki, ale także niektórzy z zamordowanych mieli trociny w ustach i t. d. „El Pueblo“ stwierdza, że zamordowanie polskich oficerów w lasu w Katyniu nastąpiło w taki sposób, który jest już aż nadto dobrze znany, jako metoda GPU.

HISZPANIA

Berliński korespondent hiszpańskiego dziennika „Informaciones“ Sanchez Maspons, który osobiście był obecny nad masowymi grobami polskich oficerów koło Katynia, podaje wstrząsający opis swej wizji w tragicznym lesie, przy czym pisze, że groza bijąca z tego olbrzymiego masowego grobu odebrała mowę zarówno jemu, jak i jego towarzyszom podróży. „W Katyniu zrozumieliśmy powód tej niesamowitej zbrodni, której ofiarą padła wielka część polskiego korpusu oficerskiego“, pisał Sanchez Maspons. „Z dokumentów znalezionych przy zamordowanych wynika ponad wszelką wątpliwość, że rozkaz Stalina w sprawie tego morderstwa był zwrócony przeciwko całej polskiej inteligencji.“

Dziennik madrycki „Alcazar“ pisze, że należy podkreślić, iż te bestialskie bolszewickie zbrodnie masowe będą zbadane przez delegację Czerwonego Krzyża, jak również polskich lekarzy i duchownych. To co się stało w Smoleńsku dowodzi ponownie gruntownej fałszywości agitacji z niektórych stron, które pragną przedstawić bolszewików jako ludzi cywilizowanych.

„A. B. C.“ komentuje wiadomość o masowych grobach w Katyniu między innymi następująco: „Świat, a również demokracje anglosaskie zostały obecnie poinformowane o losie tych nieszczęśliwych jeńców i wiedzą teraz, że książka Ilii Ehrenburga na temat materialnego znieszczenia Europy przez bolszewizm nie jest niczym innym, jak tylko literackim ujęciem rzeczywistych planów Stalina.“

FRANCJA

„Petit Parisien“ stwierdza w związku z Katyniem, że strasliwej masakry w lesie katyńskim nie można usprawiedliwić żadną okolicznością łagodzącą. Nie ma żadnego powodu do przypuszczenia, aby w razie powstania bolszewickiego reżimu we Francji działano się tam inaczej niż w Polsce lub w krajach Bałtyckich.

WŁOCHY

Mediolański „Regime Fascista“ podkreśla fakt, że polscy oficerowie zamordowani pod Smoleńskiem nie pochodzili z wschodnich obszarów Polski, do których bolszewicy wysunęli oficjalne roszczenia, lecz w przeważającej części z województw warszawskiego i krakowskiego. Okoliczność ta stanowi wyraźny dowód, że bolszewicy, wbrew swoim ówczesnym oświadczeniom, zamierzali anektować także i te obszary.

GRECJA

Ateński dziennik „Typos“ w artykule pod tytułem „Średniowieczne metody“ pisze, że historia świata nie wspomina o podobnej zbrodni, jak ta, którą popełniono pod Katyniem. Dziennik grecki „Vima“ zauważa, że masakra smoleńska przekona nawet niedowiarków, jaki los oczekuje Europejczyków w razie gdyby zostali wydani w ręce bolszewizmu. „Vradynie“ nazywa potworny czyn bolszewików masową zbrodnią, nie mającą przykładu, która niewzięcia wzburzenie w całym cywilizowanym świecie.

SŁOWACJA

Słowacki „Gardista“ mówi między innymi, że zmarli w Katyniu mają swoją strasliwą wymowę. Obecnie można sobie wyobrazić, jakby bolszewicy zachowywali się w Europie, gdyby kontynent wpadł w ich ręce. „Slovenska Pravda“ pisze między innymi, że masowe groby w Katyniu świadczą, że bolszewicy strzały w potylicę uczynili metodą swego reżimu.

Wojska Osi odparły krwawo nowe ataki nieprzyjacielskie w Tunisie

Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA w dniu 21 kwietnia:

Także wczoraj na południe od Noworosyjska doszło do zaciętych walk. Lotnictwo zestrzeliło tutaj 91 samolotów bolszewickich przy stracie dwóch aparatów własnych.

Lekkie siły niemieckiej marynarki wojennej podczas zwalczania dowozu bolszewickiego zatopili 3 promy załadowane amunicją.

Na pozostałych odcinkach frontu wschodniego dzień przebiegł spokojnie.

W nocy na 20 kwietnia znaczne siły brytyjskie po kilkugodzinnym przygotowaniu artyleryjskim przystąpiły do ataku na niemiecko-włoskie pozycje na froncie w południowym Tunisie. Nieprzyjaciela odparto krwawo w toku ciężkich walk, które jeszcze trwają. Lokalne włamania oczyszczono ponownie dzięki kontratakam.

Nieprzyjacielskie bombowce zaatakowały ubiegłej nocy Tyllę i spowodowały szkody w budynkach. Ludność poniosła straty.

Ataki terrorystyczne bombowców brytyjskich kierowały się na Szczecin i Rostok. Zrzucone bomby na dzielnice mieszkaniowe i szpitale spowodowały straty wśród ludności i częściowo poważne szkody w budynkach. Myśliwcy operujący nocą i artyleria przeciwlotnicza lotnictwa zestrzelili, jak dotychczas stwierdzono, 30 spośród atakujących nieprzyjacielskich bombowców. 1 dalszy stracono u wybrzeża Kanalu La Manche.

Komunikat fiński

HELSINKI, 21. 4. — Fiński komunikat wojenny z 20 kwietnia brzmi: Na wybrzeżu jeziora Onega odparto nieprzyjacielskie oddziały szturmowe, które usiłowały zbliżyć się po lodach do pozycji fińskich. Poza tym miejscowa zwykła działalność ognia.

Martyrologia polskich oficerów wziętych do niewoli sowieckiej

KRAKÓW, 21. 4. — Redakcję Agencji „Telepress“ odwiedził syn zbrodniczo zamordowanego przez bolszewików pułkownika-lekarka K. młody człowiek, pracujący dzisiaj w jednej z instytucji krakowskich. Chciał zasięgnąć nieco wiadomości po tragicznym znalezisku na Koziej Górze. W czasie rozmowy okazuje się, że młody pan K. wraz z ojcem swoim pułkownikiem odbył Golgotę wędrowki przez przekłete ziemie sowieckie i był świadkiem moralnych znaczeń nad polskimi oficerami tragiczną jesienią 1939 r.

„Byłem wtedy młodym żołnierzem, gdy w czasie odwrotu na Wschód najpełniej przypadkowo napotkałem się z ojcem moim pułkownikiem-lekarem ówczesnej armii polskiej w mieście Równo. Armia polska była już wtedy zdeorganizowana i cofała się ku wschodowi. Przy końcu miesiąca, gdy nastąpiły przenikliwe chłody, ciągle towarzysząc ojcu, napotkaliśmy pierwszy oddział sowieckie i pierwszy oddział, którego „komandir“ rozkazał nam złożyć broń i rozleść się, gdzie kto chciał do domów. Rzecz oczywista, że większość oficerów polskich i żołnierzy skierowała się na południowy zachód, a myśmy mieli zamiar pieszo dobrać do Krakowa, miejsca naszego stałego zamieszkania. Doszliśmy do Tarnopola. I to był nadermalnie najtragiczniejszy dla nas okres.

Rozbestwione żydostwo, czując się silnie w obecności swoich pobratymców-komunistów obrzucało nas kamieniami i błotem, odmawiało sprzedaży elementarnych środków wyżywienia. Nie chcieliśmy nam również nigdzie udzielić jakiegokolwiek kwatery.

Udaliśmy się na dworzec tarnopolski, by na nim zostać otoczonymi przez NKWDy tów i dowiedzieć się, że od tej chwili jesteśmy traktowani jako jeńcy wojenni.

Były to przeraźliwe dni i godziny, pełne niewiedzy co do dalszego naszego losu. Nie dawano nam nic do jedzenia, a tylko dzięki prze-myślności udało nam się dostawać jakieś prymitywne pokarmy. Za kilka dni otoczeni ciągle ścisłym kordonem żołnierzy NKWD zostaliśmy załadowani do pociągów i wyeleni przez Podwołoczyska na drugą stronę granicy na teren sowieckich Wołoczysk, gdzie przesegregowano nas. Byliśmy dziwną mieszaniną nieszczęśliwych uciekinierów, żołnierzy i oficerowie, policjanci, żony oficerskie i dzieci, wszystko to straszliwie zmaltretowane tułaczka, głodem i brakiem elementarnych warunków higienicznych. Byłem wtedy żołnierzem-szeregowcem z cenzusem i tak manipulowałem, ażeby dostać się do

grupy oficerskiej, aby nie rozstać się z ojcem.

Dzięki kompletnej dezorganizacji, jaka panowała w armii rosyjskiej i w punktach etapowych, zdołałem się przedostać wraz z ojcem pułkownikiem do tej grupy, którą przetranslokowano do Hajnowa pod Poltawą. Tam umieszczono nas w zabudowaniach dawnego klasztoru, żołnierzom za pomieszczenie dano gmach dawnej świątyni, przedstawiającej obraz zupełnej ruiny i zniszczenia.

a oficerów umieszczono dosłownie w świńskich chlewach, pełnych gnoju i brudu.

Nie będę tu opisywał przeraźliwych warunków higienicznych. Dziś nawet, gdy lata dzielą mnie od tej chwili, wzdrygam się na myśl o tym, jak własnymi środkami i przemyśleniem musiałem się niegodnie człowieka pomieszczenia uprzętać, by móc w nich jako tako zamieszkać. Ze świata zewnętrznego nie było żadnych wiadomości, kontaktu nawet z komendą obozu nam zabroniono, a my sami,

nie wyłączając najwyższych stopniem oficerów, byliśmy używani do obrzydliwych i hańbiących zajęć.

Komenda obozu, rzecz oczywista, składała się z żydów NKWD.

Po pewnym czasie, gdy już nastawać zaczęła polarna, przeraźliwa zima, przyszedł rozkaz, ażeby oficerów wydzielić, a my żołnierze zostaliśmy drogą wymiany dostarczeni na stronę niemiecką. Była to dla mnie tragiczna chwila rozstania się z moim ojcem, którego pamiętam do dziś dnia, jak stył z zimna w drelichowej, połowej kurtce. Oddałem ojcu mój wełniany sweter. Uściskaliśmy się, ażeby się już nigdy więcej nie zobaczyć.

Gdy przyjechałem do Krakowa, otrzymałem przy końcu listopada 1939 roku jedyny i ostatni list z Kozelska od mojego ojca. W liście tym skreślił on, czy też mu skreślić pozwolono, zaledwie parę słów. Pisał, że jest zdrow i niepokoi się o nas. W odpowiedzi na to matka i ja posłaliśmy kilka listów na wskazany adres, ale... już żadnych wiadomości od ojca nie było.

„Muszę Panu szczerze powiedzieć, że aż do otrzymania tragicznej wieści o masowej rzezi-morderstwie nosiliśmy w sercu nadzieję zobaczenia go kiedyś, ale teraz...“

Młody człowiek prosi nas jeszcze o dostarczenie pamiętek po zamordowanym pułkowniku na Koziej Górze. Wymienia nawet przedmioty, które pamiętał u ojca. Według jego pamięci, musiała być poza legitymacją pułkownikowską mała książeczka, notatnik, pióro wieczne, no i zegarek. Tego ostatniego jednak, jak już

Komunikat włoski

RZYM, 21. 4. — Włoski komunikat wojenny z wtorku 20 kwietnia brzmi:

Na całym froncie tunetańskim gwałtowny ogień artyleryjski. Lokalne ataki oddziałów nieprzyjacielskich odparto. Po obydwu stronach silna działalność lotnictwa. Nasze lotnictwo w toku walk dziennych i nocnych obrzuciło bombami obiekty położone na zapleczu nieprzyjaciela. Myśliwcy niemieccy zestrzelili 13 samolotów nieprzyjacielskich.

Podczas nieprzyjacielskiego ataku lotniczego na La Spezia było osmiu zabitych i 50 rannych. Zestrzelono jeden samolot nieprzyjacielski.

Na morzu Tyrreńskim jeden z naszych ścigaczy łodzi podwodnych pod dowództwem porucznika marynarki Renato Ricconanni zatopił po dłuższym pościgu nieprzyjacielską łódź podwodną.

Sowieci zatrzymali paczki dla Polaków

GENEWA, 21. 4. — Jak z Kairo donosi „Gazette de Lausanne“, rząd sowiecki zatrzymał przesyłki z ofiarami w postaci środków żywności, odzieży i lekarstw dla Polaków deportowanych i uwięzionych przez bolszewików. W wielu wypadkach represja ta jest równoznaczna dla uwięzionych Polaków ze śmiercią głodową.

Premier Norwegii u Führera

Z GŁÓWNEJ KWATERY FÜHRERA, 21. 4. — W dniu 19 kwietnia Führer przyjął w swej głównej kwatery premiera norweskiego Vidkuna Quislinga. W dłuższej rozmowie, utrzymanej w atmosferze wzajemnego zaufania, dyskutowano nad sprawami związanymi z walką o los Europy. Okazała się przy tym ponownie obustronna zgodność w ocenie dyskusowanych kwestyj. Zadokumentowano ponownie

niewzruszoną wolę utrzymania wspólnego frontu w walce o dalszy byt kultury europejskiej, wolności i rozwój narodów kontynentu europejskiego, jak również o osiągnięcie wspólnych celów wielkogermanskiej. Walka ta ma być prowadzona z wyłączeniem wszelkich sił, celem zupełnego zażegnania niebezpieczeństwa bolszewizmu i plutokracji, aż do zwycięskiego końca.

Polityka zagraniczna Turcji nie ulegnie zmianom

ANKARA, 21. 4. — W chwili, w której naczelny dowódca brytyjski na Bliskim Wschodzie generał Wilson bawił w Ankarze, naczelny redaktor oficjalnego organu tureckiego „Ulus“ poseł Rifly Atay opublikował znamienny artykuł o niezmiennym polityce zagranicznej Turcji. Atay podkreślił, że w r. 1943 Turcja we wzrastającym stopniu staje się ośrodkiem biegu wydarzeń oraz że jest rzeczą niewłaściwą sądzić, że w chwili, w której wszystkie mocarstwa prowadzące wojnę wyteżają do ostateczności swe wysiłki, by doprowadzić do rozstrzygnięcia, dla pokoju Turcji nie istnieje już żadne niebezpieczeństwo. Już samo położenie strategiczne i geograficzne pomiędzy Morzem Czarnym i Mo-

Niemiecko-turecki układ gospodarczy

ANKARA, 20. 4. — W ciągu ostatnich tygodni toczyły się w Ankarze rokowania gospodarcze pomiędzy Niemcami i Turcją. Uzgodnione układy podpisane zostały w dniu 18 kwietnia b. r. z ramienia Niemiec przez ambasadora von Papena i po stronie Clodiusa, a z ramienia Turcji przez ministra spraw zagranicznych Numan Saracoglu oraz przewodniczącego komisji gospodarczo-fi-

W KILKU WIERSZACH

● Pod przewodnictwem Mussoliniego odbyło się w sobotę posiedzenie dyktorium partii faszystowskiej. W czasie posiedzenia Duce podał do wiadomości, że obecnego zastępcę sekretarza partii faszystowskiej Carlo Sforza, w miejsce ustępującego sekretarza partii Vidussoniego, mianował sekretarzem partii faszystowskiej. Vidussoni obejmuje urząd opiekuna nad siłami zbrojnymi w prezydium ministrów.

● Na wyrażone przez czynników angielskie życzenie odbędzie się obecnie w Gibraltarze jednak konferencja pomiędzy de Gaulle, generałem Stanów Zjednoczonych Eisenhowerem, generałem Giraud i lordem Gort. Wiadomością taką podają dobrane poinformowane źródła w przeciwnieństwie do opublikowanego przed kilkoma dniami dementi angielskiego. Na konferencji tej dokonana ma być po raz ostatni próba doprowadzenia do porozumienia pomiędzy de Gaulle i Eisenhowerem, względnie Giraud.

● W bieżącym roku dzień 21-go kwietnia — dzień założenia miasta Rzymu i dzień pracy narodowej we Włoszech — stoi pod znakiem produkcji celem osiągnięcia ostatecznego zwycięstwa. W dniu tym po raz pierwszy przeprowadzono ulepszenia gospodarcze na rzecz robotników, podjęte z inicjatywy Mussoliniego.

□ W piątek trzęsienie ziemi nawiedziło szereg miast położonych na zachód od Constantine (Alger). Liczne domy i inne zabudowania zostały uszkodzone; komunikację kolejową przerwano. Na linii kolejowej w pobliżu Mansourah dwie osoby zostały ranne.

● Na zaproszenie australijskiego wydawcy dzienników sir Keith Murdoch, Wendel Willkie zamierza pojechać do Australii, „skoro tylko wyjaśniona zostanie kwestia środka transportowego“. Willkie zamierza zabawić w Australii około 4-tych tygodni, w czasie których będzie podróżował po kraju i dokona przeglądu wojsk amerykańskich, przebywających na tym kontynencie.

● W wyniku wyborów, które odbyły się onegdaj, nadburmistrzem Bombaju wybrano osobistego przyjaciela Gandhiego, dr. Gildera.

niewzruszoną wolę utrzymania wspólnego frontu w walce o dalszy byt kultury europejskiej, wolności i rozwój narodów kontynentu europejskiego, jak również o osiągnięcie wspólnych celów wielkogermanskiej. Walka ta ma być prowadzona z wyłączeniem wszelkich sił, celem zupełnego zażegnania niebezpieczeństwa bolszewizmu i plutokracji, aż do zwycięskiego końca.

rzem Śródziemnym jest niebezpieczne.

Lecz w takiej chwili naród turecki jeszcze bardziej aniżeli dotychczas garnąć się winien do głowy państwa oraz przestrzegać jego wskazówek. Na temat polityki zagranicznej Turcji zbędne jest każde dalsze słowo. Zarówno w kraju, jak i za granicą wielokrotnie została o scharakteryzowana tak jasno i tak dobitnie, że już niczego nie można dodać.

O jednym jednakowoż świat powinien wiedzieć, a mianowicie, że Turcja nadal zdecydowaną jest do poniesienia nawet największych ofiar na wypadek, gdyby ktoś zamierzał wyrządzić jej krzywdę.

nansowej Burhana Zihni Samusa. Zawarte układy obejmują zarówno obrót towarowy jak i płatniczy obu krajów. Niemcy jak dotychczas opatrywać będą Turcję w odpowiednie wyroby przemysłowe, a za to Turcja wywozić będzie do Niemiec szereg niezbędnych surowców. Rokowania toczyły się w tradycyjnym duchu przyjaźni i wzajemnego zrozumienia interesów obydwu partnerów.

ALARM LOTNICZY 10-sekundowe sygnały ODWOŁANIE długi sygnał 1-minutowy

Z notatnika reportera

ŚMIERĆ POD AUTEM, (y) — Konowalek Michał, lat 21 (Horodenska) wpadł pod koła przejeżdżającego samochodu na Sygniońcu...

— Madej Stanisław, lat 22 (Gródek Jagielloński) wpadł pod auto na ul. Gródeckiej...

— Bohaczuk Gabriel, lat 47 (Zółkiewska 203) w czasie gdy jechał rowerem został potrącony przez samochód...

Z ofiarności publicznej

Pracownicy Introligatorni M. Tomaszewskiego złożyli na Pol. K. O. 200 złotych.

Robotnicy kolejowi firmy Pissberg (Dawidów) ofiarują na Pol. K. O. dla biednych dzieci 60 złotych.

Mieczysław Melina składa na Pol. K. O. 215 zł.

Zamiat wieńca na grób śp. Beaty Scherff składają na Pol. K. O. 100 zł Janowie Scherffowie i Romanowie Frankowsy.

P. Lichtenstern składa na Pol. K. O. 20 zł.

NAUKA LWOWSKA SZKOŁA SAMOCHODOWA szkoły kierowców na wszystkie klasy pojazdów mechanicznych...

PRZEDSIĘBIORSTWA LWOWSKA SZKOŁA SZOFERSKA INŻ. HERRINGA UL. PIENARSKA 24, szkoły kierowców i załóżni wszystkie formalności do otrzymania niemieckiego prawa jazdy...

LEKCJE FORTPIANU — CYTRY Prof. M. Lipiński, PLAC HALICKI BIEDEM, II piętro, 1486

NA NAUKĘ NIEMIECKIEGO: Głęboka 18. OSTATNIE 3 dni WPISÓW Czwartek, Piątek, Sobota Od 11 rano do 8 wiecz. 111 — Zamawiać go do dnia MAJ!!!

POSZUKUJE się korepetytora lub ko reparatora z zakresu 6 klas gimnazjum i znajomości jez. niem. z całkowitą umiarą. Adres: Lotte Zazulak Nowa Grobla nr 44, gul. — poczta Kaniolice

LEKCYJ tańców udzielam. Wieczny 18, Kopernika 16, 17817

POSAD POSZUKUJA ROZŁAMINOWANY maszynista mechanicznej obsługi prowadzenia maszyn parowych lub silników spalinowych. Listy Gaz. Lw. 17487

DENTYSTYCZNY technik, biegły w operatywie i technice poszukuje pomocy. Listy Gaz. Lw. 17586

WOLNE PCSADY SZWACZKI KOBIECY NIEAWALIFIKOWANE przyjmie L. LWOWSKA FABRYKA OBUWIA, Marcina 30. — Złozoszenia we fabryce 1730

PRZYJMIEMY natychmiast strażaków. Złozoszenia się w biurze Personalnym, Wulecka 4, 1828

SILA NIEMIECKIEGO DOMU poszukuje na kilka godzin dziennie kobiety do porządkowania mieszkania. Złozoszenia do Gaz. Lw. Nr 1841

SPRZEDAWCZYNI i zenska sila biurowa ze znajomością języka niemieckiego poszukiwana — Złozoszenia codziennie „Lemberger Kauthof“ Lwów Marcinia 5, 1842

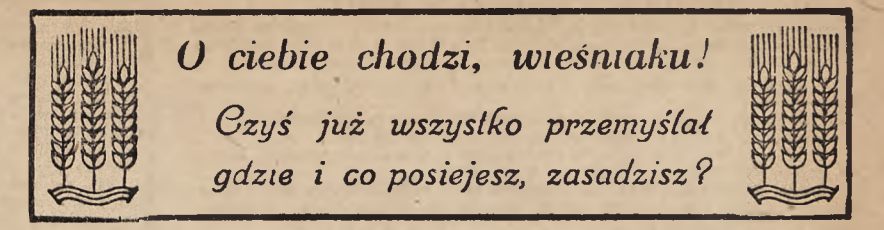
KASJERKA zostanie natychmiast przyjęta. Zakład Fryzjerski Bruchal Antoni Lwów, Paśaż Hausmana 2, 1897

Świat nagle skurczył się, zmałał i zapadł w ścieżki Ogrojca, cienie pełzaly po myślach, skrzepłych w ostatnim zdumieniu; — O ty!... — Najwyższy!... — Czy tylko w cierpieniu jesteś mi Ojcem? — Czy Ty? Ty Ojcie? Na mnie — rzucisz ostatnim kamieniem? Wszystkie się drogi zamknęły, została mi tylko jedna — na Krzyż. Bo tak napisano w tęsknotach ciężkich — jak wieko... — O Nocy!... Cień się bez końca!... Nie chciej się nigdy rozednieć — bo świat przyniesie mi — — — śmierć!... O!... Jak ciężko jest być CZŁOWIEKIEM!...

Oni tam śpią — wybrani, a jutro zaprą się moza, że mnie widzieli i znali, przykuci życiem do ziemi, a potem — będą jak kupcy o moje słowa się drożyć, biczować Ciebie modlitwą i smagać moim imieniem!... Jutro.. przyść musi — jak codzień, nieublagane — jak fatum.. — — — jutro z dłoni przebitych ostatni swój ból rozrzucę!... — O! — Nie pamiętaj im tego!... Niech ukrzyżują mnie za to — — — że ich — — — kochałem.. i za to — — — że chciałem im być...CHRYSTUSEM!..... Bronisław Król

Wiosenne wyścigi na Persenkówce 25 stajni — 226 koni

Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni we Lwowie, które mimo niesprzyjającej wojennej doby zdołało w ubiegłym roku zorganizować bardzo udane dwa sezony wyścigów, przygotowało wiosenny biegiący sezon, zapowiadający się — jak to można wnosić z zestawionego planu — jak najwłaźniej. Zgłoszono 25 stajni, które na tor wyprowadzą 226 koni. Spotykamy się w tym z nazwami i nazwiskami dobrze już poprzednio zapisanymi. Stajnie państwo „Łuka“, „Czahrów“ i „Stare Siolo“ przywiodą 40 koni, „Gumniska“ zgłosił 17, Wozniakowski H. 14. Uderza wielki udział stajni Lubelszczyzny, które wystąpią w pokaznej ilości 12-tu z 94 koniami. Podkreślić zwłaszcza trzeba przyjazd stajni p. Budnego, który po raz pierwszy przysłał 10 koni do Lwowa. Przywiązuje wagę do wróżebnego znaczenia liczb mogłoby upatrywać dobre szanse wiosennego wyścigowego sezonu w jego „trzy-nastce“ i „setce“ — będzie bowiem 13 dni gonitw, a w nich 100 biegów. Otwarcie sezonu wyznaczono na niedzielę 9-go maja. Następnie kolejno po sobę następujące soboty i niedziele będą dniami wyścigowymi za wyjątkiem dni Zielonowiatkowskich, kiedy zamiast soboty (t. j. 12-go czerwca) wystąpi poniedziałek 14-ty czerwca. Będzie to szczytowy dzień sezonu, w którym rozegrane zostaną dwie wielkie nagrody honorowe, a mianowicie nagroda Generalnego Gubernatora, wynosząca 50.000 zł. i Prezydenta Głównego Oddziału Wyżywienia i Rolnictwa w kwocie 40.000 zł. O nagrodę Gubernatora Galicji (25 tys. zł.) odbędzie się bieg w dniu 13-go czerwca. O nagrodę Prezydenta m. Lwowa (15.000 zł.) w dniu 13-go maja, Lubelskie Towarzystwo Zachęty do Hodowli Koni ufundowało nagrodę w wysokości 10.000 zł., która będzie rozegrana w niedzielę Zielonowiatki. Ostatni dzień wiosennego sezonu wyścigowego przypada na niedzielę 20-go czerwca. Tradycyjne dla polskich hodowców konia wyścigi na torze lwowskim znów będą gromadziły na Persenkówce tysiące lwowskiej publiczności, która tam podąży żądna wrażeń, jakich dostarczy im sport szlachetny, a może — i pasja gry w totalizatora.

O ciebie chodzi, wiesniaku! Czyś już wszystko przemyślał gdzie i co posiejiesz, zasadzisz?

Lwów pamięta o jeńcach

Na paczki świąteczne dla jeńców złożyli w Referacie Poszukiwań Zaginionych (Sobieskiego 15): Szkoła powsz. w Starem Siolu zamiast upominku imieninowego dla ks. Jarosława Chomiczkiego 130 zł, grupy pracowników z oddziałów infekcyjnych, preparatorni, karmicieli i hodowców Instytutu Prof. Weigla przy ul. św. Mikołaja ofiarą w kwocie 2.177 zł 50 gr na pomoc dla jeńców uczcili dzień Imienin Twórcy Instytutu, urzędnicy f-my fosfor. „Beikler“ 170 zł, pracownicy Karp. transport, warsztat II 270 zł, kierownictwo i kelnerzy restauracji „Wilkommen“ 640 zł., Urząd pocztowy Lwów 1: a) oddział listowy, listonosze 605.60 zł, b) pracownicy służby wewnętrznej i listonosze ekspresów 600 zł, pracownicy Kolejowych Warsztatów Głównych 444 zł, (poprzedni datków wynosił 2.523 zł, a nie 2.323 zł jak mylnie podano w Gaz. Lw. z 18 bm.), polski personel kina „Studio“ 120 zł, pracownicy Elektrowni Miejskiej, Persenkówka 1209 zł. PP.: St. Chaszczewska 130 zł, B. J. 20 zł, S. Witkowska 100 zł i 1 paczkę kompletną, A. Jorkaschowa 10, M. P. 10, I. Jakubowska 20, Wanda A. 20, Car-Pol. 200, S. M. 407 — 20, Kowal Ochowicz 200, S. M. M. 100, T. Kluba 50 zł i 60 papierosów, M. J. 120, N. N. z ulicy Pomorskiej 620, J. P. 50, M. Czerwińska 20, Prof. S. A. 50, S. Marska 20, Z. W. 50, M. Burzenik 25, Z. S. 200, f-ma Kraus, przybory szkolne 50, I. O. 20 i 1.40 kg żywności, T. Dąbrowski 50, J. K. 500, Cebryj I. i M. Czernichowski 50, P. K. 20, Dr Naróg 300, F. D. 20, J. Kramar 50, T. O. 50, M. Cebulak 100, P. S. 20, M. Olechowa 20, W. P. 30, J. Krämer 10, Dr S. M. 100 zł i 100 papierosów, Dr. Mozkrycki 100 zł, E. Dec 50. Zechcą zgłosić się w naszym biurze PP.: Aleksandrowicz Józefa, Dygoniowa Pelagija, Gieruszkiewicz Zofia, Huszcza Wanda, Lewiński Leon, Makowicz Maria, Makowska Wanda, Mirecka Amalia, Nemet Egon, Koszko-Pruszyńska Maria, Pruszyńska Bronisława.

Odpowiedzi Redakcji

WP. E. Szramowicz w Białej Podl. — Fabryka walców do węzy (sztucznych plastrów pszczelich) Lanekoffa już nie istnieje we Lwowie; została rozmontowana w pierwszym roku wojny.

- WARSZAWA, Pensjonat, Moniuszki nr. 7 m. 3, w pokojach bieżąca woda... POKÓJ w śródmieściu suchy, przytulny i cicho, przy bramie przystań tramwajowej... POMIESZCZENIE dla pań przyjeżdżających na ferie świąteczne... POKÓJ do wynajęcia, Żulińskiego 11, mieszkanie siedem... POKÓJ komfortowy, gaz, łazienka... POSZUKUJE 2 lub 3 pokoi z kuchnią, gazem komfortowe, za wynagrodzeniem... ROZMAITE TEUMACZENIA legalizowane... PODANIE NAJTANIEJ, Głęboka 18... KONC BIURO Dra E. GRIGA... PRZEPISYWANIE NA MASZYNYE... FOTOGRAFIE legalizacyjne... WSKAZKI KOBIECY NIEAWALIFIKOWANE... PRZYJMIEMY natychmiast strażaków... SILA NIEMIECKIEGO DOMU... SPRZEDAWCZYNI i zenska sila biurowa... KASJERKA zostanie natychmiast przyjęta... DUCHODZĄCA potrzebna. Wałowa dwa, mieszk. ażeś. 17601... PANIENKĘ intel, uczciwą, lubiącą dzieci, przyjmie do dziecka 2-letniego... PRZYJEMNY pomocnik i uczeń potrzebni. Chorążczyzny 11a, Żaluzki... SŁUŻĄCA dla niem. domu na przedpołudnie poszukiwana... APTEKA pod „Gwiazdą“ w Nowym Sączu... PANNA Intel do 2-ga dzieła do domu niemieckiego natychmiast będzie przyjęta... POSZUKUJEMY GAZAZU NA DWA KRYTE SAMOCHODY CIEGAROWE... 2 POKOJE z kuchnią, półkomfort... DO WYNAJĘCIA PIĘKNY POKÓJ bez mebli, pełny komfort... ODSTĄPIE w dzielnicy polsko-ukr. mieszkaniach... SZUKAM wspólniczkę do sklepu spożywczego... NOWO otworzony sklep przy ulicy OCHRONEK 1... AKUSZERKA OSIADACZ... STROJENIE, naprawa fortepianów... POLECENIA GODNE FIRMY DEZYNFEKCJĘ mieszkań... GUZIKÓW obciążanie Lwów, ulica Bo-mów 7 (sklepi) 15185... CUKIER waniliowy, SODA oczyszczona... MOTORY Używane... KSIĄŻKOWY KALENDARZ ROLNICZY... BIZUTERIA SZTUCZNA... PERFUMY, wody kolońskie... KWAS SOLNY... „MYDLOGLIN“ wydajny... W KSIĘGARNI — ANTYKWARNI... PAN, który we wtorek 13. 4. rano...

